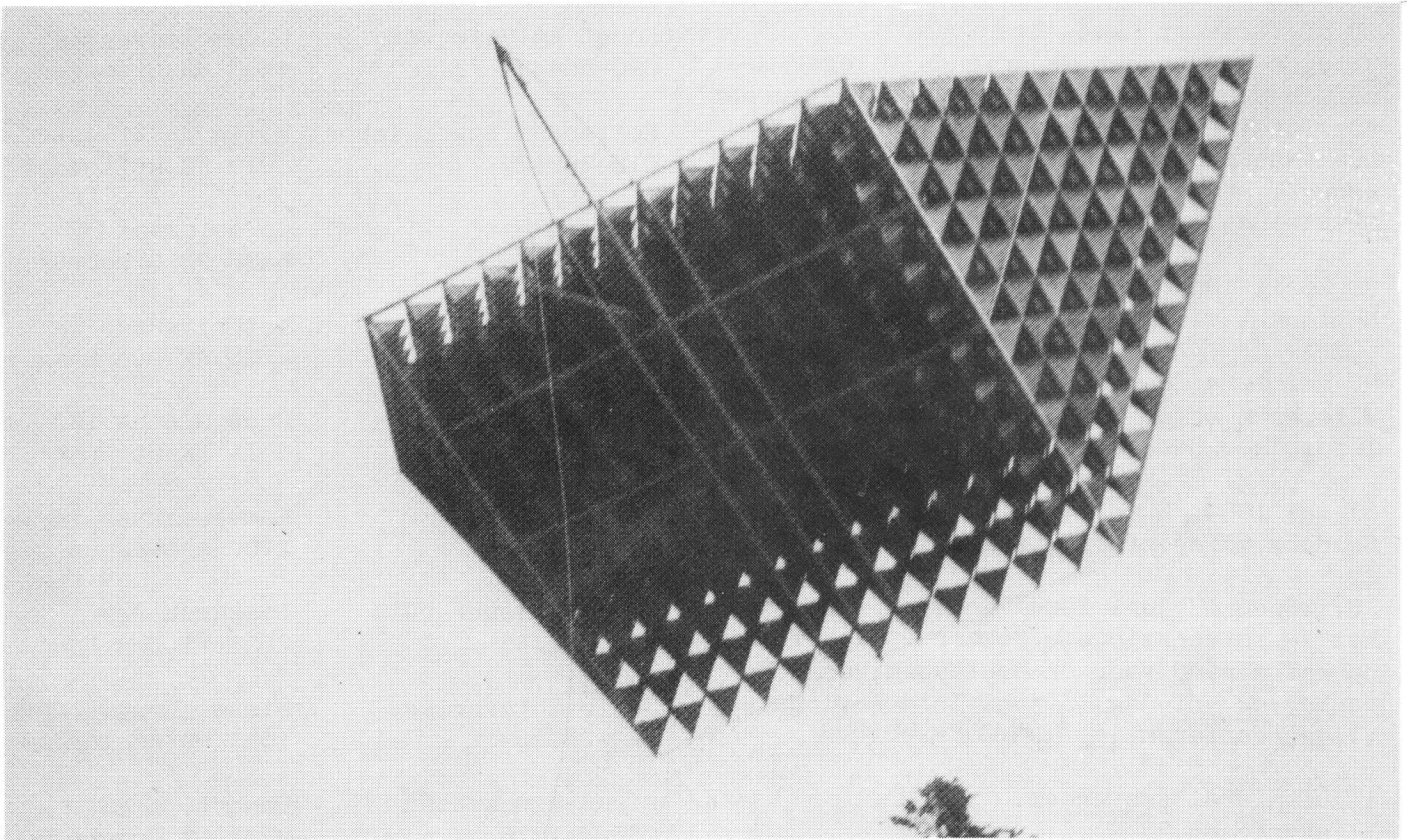

Alexander Graham Bell (1847 - 1922)

Van alle mensen die rond de eeuwwisseling met vliegers aan het werk waren om een vliegmachine te maken is Bell degene waar we in het dagelijks leven het meest mee te maken hebben. Hij was immers de uitvinder van de telefoon.

Met de dood van twee broers van Graham Bell die bezweken aan tb, vertrok de familie in 1870 vanuit Schotland naar Canada. Alexander Graham Bell, die spraakleeraar was, ging werken aan de school voor doven te Boston. Door zijn werk als spraakleeraar wist hij dat geluid trillingen zijn die zich door de lucht voortplanten. Hij begon te zoeken naar een manier om geluid anders over te brengen dan alleen door de lucht. In 1876 kwam zijn patentaanvraag op zijn nieuwe vinding, de telefoon. Dat Bell wist waar hij mee bezig was bewijst een werkend model van zijn "photophone", een toestel waarmee hij zonlicht opving, dit moduleerde en zo met deze lichtbundel geluid over een afstand naar een ontvanger kon zenden. Rond 1900 vertrok Bell naar zijn familie in Nova Scotia Canada waar hij zich bezig hield met vliegers. Hij was de mening toegedaan dat een vliegend toestel

het best kon bestaan uit cellen zodat je daarna gemakkelijk kon vergroten of verkleinen.

Hij ontwierp een frame met de vorm van een piramide en spande daar een zeil in. Door deze constructie kon hij de afmetingen van zijn vlieger eindeloos variëren. In 1902 kreeg hij patent op deze constructie, een manier van bouwen, die wij heden kennen als een "space frame". In de loop van deze jaargang zullen we verder ingaan op deze vlieger van Bell. Tot ± 1910 is Bell werkzaam geweest met zijn tetra, in veel afmetingen en modellen, zelfs een ronde!

In 1911 begon hij aan een nieuw en tevens zijn laatste project, een draagvleugelboot. Na diverse modellen en proeven was zijn Hydrofoil HD 4, met een motorvermogen van 350 PK, in staat het snelheidsrekord voor boten op 72,7 mph te brengen, dit gebeurde op 9 september 1919. Drie jaar later is Alexander Graham Bell overleden.

Bert